

بی رحمہ قاتلان

پہ زره پوری پشتوناول

لیکوال: ڈاکٹر محبت الرحمن منیب اللہ

Ketabton.com

دیتاس شماره: ۰۷۷۱۷۰۱۴۴۸، دوہم ۰۷۳۱۵۷۲۴۶۹

ایل ادس: monibullah077170@gmail.com

بی رحمہ قاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحمن منیب اللہ

بسم الله الرحمن الرحيم

د کسبہ د دو ورنو ده چی د هغو څخه یو یی اولاد لری او بل یی نه لری داچی
حینی خلک د میراث له پاره کوم کارونه کوی دلته درته بیان شوی ده
زموږ په ټولنه کی یو هم دا ډیر خراب دود او رواج دی چی میراث په سر ورور
خپل ورور له وژنی

شروع

اسلم او سلیم دو ورنو ووه .خوشحال ژوند یی کوو او پریو بل ډیر گران
ووه.اسلم یی مشر ورور وه او پلار یی څو کال مخکی د روسانو سره په جهاد
کی شهید شوه وه .د اسلم عمر اوس محل ۱۵ کاله وه او سلیم له ترواس کوچنی
وو. داسلم مور له بل سړی سره واده کړی وه .اسلم او سلیم هم د خپلی مور سره
ژوند کوو.نایب خان به په اسلم ډیر ظلم کوو،

او هر وخت به یی ویل ما دی له مور سره واده کړی نه له تاسی دو بی عقلانو
سره چی کومه ورځ به می له ژوند څخه ورک شی . خو اسلم او مور یی پټه
خوله وو، څوک یی نلرل او بل خوا غریبه ووه،اسلم به تر غرمی پوری د غوا
لپاره وابنه کول او سلیم به غوا کتله شپي او ورځ تیرید د نایب خان زوی علی
خان هم اوس لوی وه ، او کله کله به یی له اسلم او سلیم سره جنک شو ، یو ورځ
چی کله اسلم له وابنو څخه راغی گوری چی د سلیم سر مات دی او له سر څخه
یی وینه روانه ده ،اسلم ته ډیر قهر ورغی او له کوتی بهر شو ،

علی خان یی په څپر ووها او ورته وویل علی ته لوی سړی یی ولی سلیم ووهی
، په دی وخت کی نایب خان راغی او اسلم یی بڼه ووها نایب خان کی داسی
وخت ته په تمه وه اسلم او سلیم یی له کور پسی واخستل،د اسلم او سلیم مور ډیر
زاری نایب خان ته وکړی خو هغه ورته وویل که ته غواړی لاړه شی ته هم تللی
شی ، لنډ داچی اسلم او سلیم لاړل او مور یی له خپل نوی خاوند سره پاتی شوه ،
اسلم او سلیم د خپل پلار پخوانی کور ته لاړل چی اوس یو کنډوله وه. او له څو
ورځ کار ورسته یی یو اطاق پکی جوړ کړه .

بی رحمہ قاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحمن منیب اللہ

اسلم بہ ہر کال د نور خانانو ځمکی کرلی او ورور بہ یی د کوم چا په کور کی مزدوری کوله .دوی اوس خوشحال وو. ماښام بہ یی کور کی په خوشحالی سره بازی کولی او اسلم بہ ہمیشہ کوبښښ کو تر څو ورور یی خفه نشی هر ورځ بہ یی ورته په فکرونو کی شش محل جوړ ول له له څو کلونو ورسته اسلم یو غریبی کورنی ته مرکه وکړه .هغو هم ومنله او اسلم واده وکړه .سلیم هم خوشحاله وه ځکه کورته یی یو بله رڼا راغلی وه .ژونده همداسی تیریده او څه وخت ورسته اسلم یو ښکلی کور جوړ کړه .له کور ورسته یی د ورور د واده غم هم وه ،هر وخت بہ اسلم او ښځی یی پرسلیم توکی کولی . یو ماښام له پوډی ورسته اسلم سلیم ته وویل . سلیم جانہ ما درته یو جینی خوبنه کړی ده. د بر کلی د صدوخان ماما لور ده هم ښکلی ده او هم زمور په شان غریب خلک دی .سلیم په شرمیدلی غږ وویل .لالا څنگه چی ستا خوبنه وی . او له کوتی څخه بهر شوو. اسلم هم وخنډل او څادر یی په اوږه واچوا او له کور بهر شو . د ژمی یخی شپی وی سهار ډله ډله خلک د سلیم د واده مبارکی ته ورتلل .

نایب خان هم له دی خوشحالی خبر شو نو یی خپلی ښځی ته وویل راځه چی مبارکی ته ورشو ستا نازولی زوی ته یی واده کړی دی ، ښځه توخی واخسته او ورسته یی له سترگو څاڅکی څاڅکی اوبسکی لاری او په ټیټ غږ یی وویل .خان صاحب سمه ده . غرمه محل په کوټه کی زیاد خلک وو، چی نایب خان راغی .د نایب خان راتلل په سلیم ښه ونه لگیدل .سلیم غوښتل جگ شی او نایب خان له کور وشړی خو اسلم یی لاس ونوی. او په ټیټ غږ یی ورته وویل غلی شه مور ورسره ده ،نایب خان وویل اسلم زوی سږ کال وچ دی احتیاط کوو، ټولو وخنډل سلیم وویل مور په اباد کال کوم خیر گږی چی سږ کال بہ یی وکړو نایب وویل زوی خدای مهربان دی سلیم په ډیر چټکی سره وویل خانه ماته زوی مه وایه ،ټول حیران شول اسلم وخنډل دادی پر ورور می لومړی ورځ واده تاثیر وکړه او خبر یی بدله کړه ژوند همداسی تیرده څو میاشتی ورسته د اسلم زوی پیداشو او له لږ مودی څخه ورسته یی د سلیم ناوی کورته راوستله ،

د ناوی له راوستلو څخه یو میاشت ورسته د اسلم او سلیم د ښځو ترمنځ جنجالونه پیدا شول هغه پخوانیو خلکو مثل کړی وایی (دو مرغان په یو کفس کی ته چم

بی رحمہ قاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحمن منیب اللہ

کیری خو دو بنئی یو کور کی نه) خو وخت ورسته سلیم خیل مشر ورور اسلم ته وویل لالا زمور کور کی هر ورخ جنگ وی غوارم د حل لار ورته پیدا کرم تر خو دغه حالت ختم شی .

اسلم وویل وایه خنگه لار سلیم وویل زه غوارم خیل ویش جلا کرم، خو کال ورسته اسلم په سرطان ناروغی اخته شو او لبر وخت ورسته بیا وفات شو . او کورنی بی دو زامن جان محمد او اغا محمد ته پاتی شوه، سلیم هم په لنډ کلی کی اوسیده مگر سلیم کوم اولاد نلرلو فقط یو میرمن او یو خپله وه . له اسلم سره بی مخکی خپله جایداد خُمکه معلومه کری وه ،

سلیم خیل کار کوو او جان محمد د اسلم مشر زوی به هر وخت د لوچگانو په مجلس کی وه نه له خان خبر وه او نه له خپله ورور اغا محمد خخه لنډ دا چی جان محمد د پلار ورپاتی ټوله خُمکه او کور د نشو په لار کی خرخ کړه او لا زیاد قرضدار هم شو ، د حامد کرزی دوهم درو انتخابات وه ، چی جان محمد پس له څلورلس کالونو خیل ورور اغا محمد ولید تک تور او ډنگر شوی وه ، له پوښتنی ورسته کور ته لارل او اغا محمد هم په تریاکو باندی اخته وه ، او هلمند کی اوسیده میرمن بی لرله او دو دانی زامن هم خو ورخ هسی تاو شو بیا بی مابنام جان محمد ته وویل یار دا سلیم کاکا هم هیخ شرم نلری ته مړ کیری ، او دا بنخه بی هیخ نه زیریری ، دواړو وخنډل ، سهار چی لمر راگرم شو د جان محمد بنخه چای راوړ او وویل

پورته شی دا بیا د خه وخت خوب دی ولی خدای مو هیر دی ته لمونځ کوی اونه مو کوم بل کار شته وشرمیری ، اغا محمد وویل ورور تا لکه چی د ملا صاحب لور سره واده کری دی وخنډل ههههه، جان محمد وویل ورور دغه کاکا به خنکه کوو هیخ زمور عزت نلری نه بی کومی وخت راته یو پوری ونیوله هسی میرمن بی هم بنه شی ده دواړو وخنډل او لاسونه بی سر وجنگول له چای خورلو خخه ورسته د شنو باغونو په لوری روان شول سلیم چی اوس بی د خوانی شپی تیرشوی وی په خیل باغ کی کار کوو. دغه دو خوانان ورغلل او ورته وویل اغا محمد وویل کاکا کاکا دا خه کوی سبا بل سبا کی مړ کیری او دا ټول مور ته پاتی کیری .

بی رحمہ قاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحمن منیب اللہ

جان محمد پہ قہرجن لہجہ وویل بی غیرتہ دا زما او ستا د پلار ورور دی ولی داسی خبری کوی ، او له باغ ووتل ، شپہ شوه سلیم تہ بی میرمنی وویل : سہری دا ستا د ورور زامن ماتہ بنہ نہ بنکاری او داسی بل پول حرکتونہ کوی . سلیم وویل ہمداسی دہ گرانی او زیاد بی کرہ نن ډیر ستیری شوی یم ټولہ ورخ می پتو کی کار کاوو ہی ہی خوری کاش چی ما او تا یو زوی لرلی

. اوس به مو ورسره لوبی کولای . بنخی وویل کاش جان خو بس د خدای ج دا خوبنہ دہ چی ما او تہ یوازی یو ، سلیم پہ بیسترہ پروت او بنخہ بی لانا ستہ وہ چی د دروازی غر شوو ، سلیم له خای پاخیدہ او وویل خدای د خیری کری چی خوک به وی ، ورغی او د دروازی له شاه بی لرگی لیری کرہ او دروازه بی خلاصہ کرہ .

د دروازی د خلاصیدولو سره سم یو چا ااخ توری وویل او یو بل چا په تیت غر وویل داخل کوتی تہ بی یوسہ زہ د بنخی غم کوم . او جان محمد کوتی تہ راغی د سلیم بنخی پہ ویردلی غر وویل خیر خو دی جان محمد هغه وویل خیر دی د تر بنخی ما او اغا محمد راغلو ترخو لږ لوبی وکړو او وخنډل ، بنخی پہ سلیم پسی ناری کری سلیمہ سلیمہ مگر چا خواب ورنکرہ جان محمد وویل ناری مہ ووهه هغه ہم اوس راخی . بنخی غوښتل د باندی لاره شی خو جان محمد پہ لرگی ووهله او په حمکه ولویدہ .

له دی سره اغامحمد سلیم پہ اوږه اخستلی او کوتی تہ راغی . سہری بی په حمکه واچواو او وویل یارہ دا بوډا خومر درند دی ،

د سلیم لاسونہ او پینی بی کش وتړلی او میرمن تہ بی وویل کہ د خان خیر غواری بس خہ چی مور درتہ وایو هغه کوو . بنخی پہ زاری شروع وکړہ او ژاری پدی وخت کی سلیم پہ هوش راغی خان بی سره کش کرہ خو ډیر کلک تړل شوی وہ . سر بی درد وکړ وینی ورباندی روانی وی . سہری خپلی بنخی تہ وکتل هغی ژړل او د کوتی پہ کونج کی ډیر پہ بد حال ناستہ وو . لاسونہ بی تړلی وو . سلیم پہ ضعیفہ غر وویل دا خوک وو .

بی رحمہ قاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحمن منیب اللہ

د خنگہ لہ کوتی غر راغی وویل زہ یم جان محمد او ورور می اغا محمد بوڊا ورستی شپہ د ده بس نور د کار ختم دی سلیم حیران وه. په عرض او زاریو یی وویل ستاسی چی څه غواری کوم یی خو بنځی ته می ضرر مه رسوی جان محمد وویل کاکا دا ستا پسی چیرته دی واویه سلیم وویل مه کوه زه حج ته ځم نمبر می هم ختلی دی اغا محمد رامخ ته شو په لاس کی یی چاره وه په مسخر یی وویل کاکا حج ته ځی لیرم دی خو باید یو کوچنی قربانی ورکری او په غور یی چاره کیننوده. سری نری درد احساس کړه.

خو لاسونه یی ترلی وه بیا جان محمد لنډ ورغی وویل کاکا اوس خو حج هم نشی کولای ځکه غور د نشته. داوړو په زور وخنډل د سلیم بنځه د کوتی په کونج کی حیرانه ناسته وه او هیچ خبری یی نه کولی که به یی خپل خاوند ته وکتل او کله دغه دو ظالمانو ته خو هیچ یی هم نشوی ویلی. جان محمد ورته وویل د کاکا بنځی ولی لږ چای یا هم ډوډی ملمانه یو اخر لږ شرم دی ته هیچ راته نه راوړی. بنځه پورته شو د اشپزخانی په لوری روانه شوه. جان محمد یی خپل ورور ته سترگه ووهله بنځه پسی روان شو. له اشپزخانی د ژرا غر راتلی او اغا محمد خنډل پدی وخت کی یی ورور جان محمد ورناری کړی وخت مه باسه چی دا هم ورک وال غواری.

اغا محمد د اشپزخانی دروازه وتړله او د کوتی په لوری راغی. له ورور سره یی وویل. اوس پدی څه کوو باید خلک خبر نشی او دا خبر همدلته ختمه شی. هغه ورته وویل راءه زه درته چل بنیم. د شپی ۱۲ بجی وی چی څلور کسان د سلیم لہ کور ووتل، سلیم یی کش کش ترلی وه د بنځی یی لاسونه او خوله ترلی وه او د غر په لار روان شول کله چی له کلی څخه ووتل د سلیم پینی یی ورخلاصی کړی او روان یی کړه.

له ډیر منزل ورسته جان محمد وویل لالا د سلیم پینی او بیا بسته کړه. اغا محمد همداسی وکړل له یو کوچنی غونډی تیر شول لږ لږ ډبری وی دلته یی دمه کوله. خو د جان محمد مردار زړه بل څه وه. د کاکا بنځی ته لنډ ورغی هغی ژړل جان محمد یی په غاړه چاره کیننوده او ورته یی وویل سم سم کنه انجام به دی د دغه بوڊا په شان وی. لږ وخت ورسته بیا روان شول. د سهار لمر تازه راختلی وه.

بی رحمہ قاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحمن منیب اللہ

چی دوی یو غره ته ورسیدل په غر ویو غار ته ورغلل چی زیاد پخوانی تاریخ یی لرلو. پخوا وختونو کی به چی کوم چا څوک ژوندی ورک کاو دلته به یی راوسته او غار کی به یی اچولو بیا به یی درک پاک ورکیده . له دمه کولو ورسته یی د سلیم پوزه هم ورپری کړه بیا یی ورته وویل دا ستا ورستی منزل دی . وینه ورڅخه روانه وه سلیم په کراره کراره کمزوری کیده .

له بلی خوا یی د خپلی میرمنی بی عزتی هیچ نشوی زغملی . لږ وخت ورسته اغا محمد یو کوچنی غوته خلاصه کړه ډودی پکی وه . لږ یی خپله واخستله او لږیی ورور ته ورکړه .. جان محمد وویل ورور راځه چی یو ځل د بودا خوله ورته خلاصه کړو چی څه ارمان لری بیا څو څکه لږ وخت لرو ترڅو چی د کلی خلک خبرکیری ، د سلیم خوله یی خلاصه کړه هغه یوازی خپلی میرمنی ته وویل ما وبنه بس بی هوشه شو جان محمد یی بیرته خوله وتړله او لاندی غار ته یی ور واچوا.....

له لږ وخت څخه ورسته یی له همدا غره څخه د کوچیانو د کورنو په لوری حرکت وکړه . او په لار کی یی بنځی ته وویل گوره سلیم مو ختم کړی او اوس تاته یو څه وایم که دی چاته وویل چی دغه کسانو رما خاوند وژلی بیا مور وایو چی هغه دی هم راسره مړ کړی او دا له مور سره جوړ وه

بنځی چی بله چاره یی نلره دا خبر قبوله کړه او له لږ وخت ورسته د کوچیانو کلی ته ورسیدل . او له ډودی او چای ورسته د کور خاوند ورڅخه پوښتنه وکړه وروره دا ستاسی سره چی کومه میرمن ده هیچ یی ندی خوړلی او په ژړا یی ځان ختم کړه داستاسی څه کیری . او ولی مو داسی راوستلی ده . جان محمد وویل دا می ورنداره ده ، خاوند یی تیر ورځ اربکیانو شهید کړه او زمور د ژوند خطر هم وه ځکه له هغه ځای د شپي راغلو او اوس مو حالت داسی دی . د کورخاوند ډیر خپه شوه او خپلی میرمنی ته یی غږ کړه . ای بنځی دا زما ملمنو ته بڼه ډودی ورکړه . سپری له خیمی ووتلو . جان محمد وویل لالا دا خلک که خبر شول خیر به مو نه وی باید سهار وختی له دی ځای لار شو .

اغامحمد وویل سم ده اوس ارام اوسه ، د سلیم میرمنی تر سهار پوری وژړل او د کوربنځی ورته ناستی وی سهار وختی اغا محمد ناری کړی ورننداری ورننداری

بی رحمہ قاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحمن منیب اللہ

خو خان تیار کرہ ، بنئی د کور یوی میرمن ته وویل ستاسی خاوند چیرته دی هغی ورته وویل هغه میری گوری د سلیم بنئی وویل ته ورته غر کرہ زه د دغو خلکو ورنداره نه یم زه بی راتبتولی یم ، اوزما خاوند یی راته شهید کرہ له ماسره یی ناجایزه کارونه وکړل . د کور میرمنی یی خپل اته کلن زوی خاوند پسی ولیگه او روان شو اغا محمد چی هلک ولید لږ ورباندی شکی شو نو یی جان محمد ته وویل گوره ورور بنئی حال ویلی دی او ماشوم په نارنو پسی لاری راحه چی لار شو اغا محمد ورمندہ کرہ او د میرمنو د خیمی په لوری ورغی د سلیم میرمن یی له لاس ونیوله او راکش یی کرہ ، خو د کور میرمنی د لرگیو سره د ظالمانو حضور ته حاضری شوی . کش ما کش شو خو اغا محمد ناکام شو له خیمی راووتل او په منده د غره د لمنی په لوری روان شول مندی مندی لند دا چی د خلکو له سترگو پناه شول . کله چی کوچی خیمی ته راغی د سلیم بنئی ورته ټوله قیصه ورته وکره . د کوچی له سترگو اوبسکی روانی وی او په ډیر خپگان یی وویل خوری اوس زه څنگه وکړم او تا چیرته ورسوم ، مور تا د ژوند تر اخر ساتلی شو خو بیا به خلک وایی چی ستاسی ولی دا پردی بنخه ساتی . بنئی ورته وویل زه څوک نلرم ټول خپلوان مو له دغه ظالمانو څخه ویریری . کوچی ورته وویل خوری دلته طالبانو اطاق دی زه خبر ورکوم تر څو ستاسی کورنی ته خبر ورکړی . کوچی له خیمی وواته او یو ساعت ورسته دو کسان راغلل یو یی مولوی او بل طالب وه ، د سلیم میرمن ته یی وویل خوری زه د دغی سیمی نظامی مسول یم .

ستاسی د کومی خای او کوم کلی یی او خاوند مو چیرته دی . بنئی ورته وویل ، خاوند می په لور غره کوه مانی غار کی دی دغو ظالمانو شهید کړی او د خپلوانو ادرس یی ورکړه . د مولوی صاحب له سترگو اوبسکی روانی وی طالب ته یی وویل ټولو ملگرو ته خبر ورکړه چی په هر خای کی دغه دو کسان ولتوی او د نیولو امر یی ورکړه . طالب هم په مخابره کی ملگرو خبر ورکړه . مولوی وویل صدوخان کاکا ترڅو چی د دغی میرمنی خپلوان رایی تاته امانت ده ،

چی خپلوان یی راغلل بیا ماته حتمن خبر راکړی . طالبان روان شول . دری ورځ ورسته خان گل او زوی سردار له کوچی پوښتنه وکره چی د صدوخان کوچی

بی رحمہ قاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحمن منیب اللہ

خیمی چیرتہ ده . صدوخان وویل زه خپله صدوخان یم ستاسی څوک یاست . خان گل ډبری ته ډډه ووهله او وویل ستا کور کی زما لور ده . لږ وخت ورسته د خیمی په لوری راغلل د سلیم میرمن چی خپل پلار او ورور ولیدل خوشحاله شو او په منډه منډه یی مخته ورغله . خان گل د طالبانو اطاق ته خبرورکړه او طالبان راغلل، دا ټوله قیصه بیان شوه او په اخر کی یو طالب وویل صدوخان کاکا اغا محمد او جان محمد اوس د اربکیانو سره یو شوی دی او دلوی لاری په پوسته کی دی چی تللی احتیاط وکړی . په دی زمان کی اتلس ورځی تیری شوی وی خو سلیم په غره کی پروته وه او په کلی کی یی دا خبره کیده چی سلیم او وررونه یی محلی پولیس شوی دی خو داسی نه وه... خان گل ماښام کلی ته ورسیده د سلیم میرمن ته یی وویل فرشته اوس ویده شه بیا به سهار خبری کوو. خان گل ټوله شپه بیده نشو او کله چی سهار ملا اذان وکړه . خان گل اودس ورکړه او مسجد ته لاړ ... له لمانځه ورسته خان گل وویل کلیوالو سلیم یی وررونو شهید کړی او په لور غره کوه مانی غار کی یی اچولی ده کلیوال حیران شول د مسجد ملا وویل څو ځوان لاړ شی او وگوری چی دا خبر رښتیا ده کنه ، ځوانان لاړل او غار یی وکتلو گوری چی سلیم پکی پورت دی ، ځوانانو سلیم له غار راویسه سلیم یی بند پربند داسی ترلی وه چی څوک به جنگی مجرم هم ونه تری . د سلیم د جنازی لمونځ د هغه د مرگ په ۲۰ ورځ وشو خدای ج دی ورته جنت ورکړی

اغامحمد او جانمحمد له دری کال ورسته خپل کلی ته پوسته راوړه او بیا یی عادی ژوند شروع کړه اغا محمد د طالبانو په برید کی ووژل شوه او جان محمد له څه وخت ورسته طالبانو ته تسلیم شوه ، خو باید سزا یی لیدلی وی خو داسی انصاف لرونکی پیدا نشول جان محمد اوس هم کله کله دا قیصه کوی ... او د سلیم میرمنی په بل ولایت کی واده وکړه او اوس ښه ژوند لری

خدای زموږ وطن افغانستان ته یو داسی اسلامی او شرعی نظام راولی چی د سلیم په شان مظلوم او بیچاره خلکو ته انصاف ورکړل شی

(امین)

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English